

Vilanova i la Geltrú al Pla Territorial Metropolità de Barcelona

Si observem el bocí de territori de la nostra comarca en els plànols del Pla Territorial Metropolità de Barcelona podrem veure força coses prou il·lustratives d'actuacions urgents i decidides que caldria fer per tal de conservar els connectors biològics que ens calen per evitar el contínuum urbà i la massificació d'urbanitzacions perifèriques. Sobretot si ens fixem en dos punts. Un d'ells de gran importància per la platja Llarga de Vilanova, que està en perill, si s'executen plans urbanístics com el previst Pla parcial de Santa Maria de Cubelles, al terme municipal de Vilanova i la Geltrú. L'altre punt, on es tanca un important connector biològic que podria ser destruït per la fal·lera urbanitzadora, és entre Canyelles i Olivella.

També hi podem veure com l'àrea d'inundabilitat del Foix acull alguna zona on es deixa a la voluntat de l'ajuntament de Cubelles el poder-hi urbanitzar o no, i que no es garanteix la funció de connector que té el riu Foix, ja que no es protegeixen espais que acompanyen la llera del riu al seu pas per Cubelles. Ens fa por pensar que Vilanova disposi de tant d'espai per créixer i pugui convertir-se en una ciutat del tot insostenible. Es fa necessari un estudi d'aquests corredors, que són essencials per la connectivitat biològica, on es pugui constatar la seva importància i proposar solucions que en garanteixin l'existència. Aquests àmbits són prioritaris. Només faltaria que després de tants esforços a nivell, social i polític per conservar l'espai de la Platja Llarga deixéssim que quedés com un relict aïllat i desconnectat. Això seria imperdonable.

(veure pàg. 3)

Una línia de treball coherent i útil

Pels ecologistes, avesats des de sempre a la protesta i a la reivindicació constant contra els delictes ecològics o contra les aplicacions abusives de les lleis, o de reclamar sentit comú per evitar carregar-se el medi o la salut humana que ve a ser el mateix, trobar una línia coherent i útil de treball que repercuteixi en temps i espai de forma positiva en la preservació dels béns naturals, en el canvi de model energètic, o la justícia social pot semblar com una mena d'il·lusió o de fita utòpica inabastable.

Mentre el diàleg es continuï donant entre els que pretenen salvar la natura i els que ho tenen tot a favor per expoliar-la i poder-se excusar de les obligacions de protegir-la, la línia incoherent i inútil de treball que es dona és la del picar ferro fred. Els "pro" emmalalteixen intentant esgrimir més arguments, més sentit comú per convèncer; els "contra" s'armen de prepotència, es doctoren en l'art de relativitzar i d'inventar-se excuses per tal de seguir fent la seva i segueixen imposant el seus interessos d'exploradors, el seu poder.

Però de fet la coherència en deixar de malmetre i de gestionar prioritant a favor de la natura és l'únic camí que pot dur al retorn dels deutes amb el medi. L'única via per acabar amb els cíncics enderriments i els aplaçaments constants sobre el compliment amb la reducció de CO₂. L'única forma d'avançar de debó per guanyar la partida a l'anorreament constant dels recursos naturals. L'única manera, doncs, per obtenir el dret d'usar la paraula sostenibilitat i moltes d'altres que s'han posat de moda en política. Mentre s'exerceixi el dret a malmetre, mentre havem de lluitar contra corrents del poder establert, no es podrà veritablement avançar al ritme que necessitem per no arribar massa tard.

Així que seguirem nedant contra corrent per aspirar a una planificació del territori que no imposi interessos ocults; fomentar la vida del Garraf que ens queda; evitar la construcció d'un pont que destrossi l'espai protegit de la desembocadura del Foix; acabar amb la contaminació de la pols de ciment; implantar les energies netes; lliurar-nos dels transgènics; optar pel decreixement; salvar el bosc de La Marquesa de Tarragona; aconseguir els cabals ecològics dels nostres rius; seguir treballant per la recuperació natural de la Platja Llarga; per tancar les nuclears; aspirar a una banca ètica, i seguir regalant moniatos als que sel's mereixin. I per aquest número ja n'hi ha ben bé prou.

Prometem, però, que seguirem aspirant a una línia de treball coherent i útil, sense tants pals a les rodes.

apma@yahoo.es

Sumari

Portada: <i>Vilanova i la Geltrú al PTM de Barcelona</i>	1
Editorial: <i>Una línia de treball coherent i útil</i>	2
El nostre medi:	
<i>La insostenibilitat de la planificació territorial</i>	3
<i>El nou pont sobre el riu Foix</i>	4
VNG:	
<i>Pols a la pols</i>	5
<i>El nucli antic a l'espera de l'aprovació del PMU</i>	6
Transgènics: <i>Lliure mercat i transgènics</i>	7
Entrevista: <i>a Juanjo Iraegui</i>	8-9
Decreixement: <i>L'alternativa del Decreixement</i>	10
Veïnatges:	
<i>El bosc de La Marquesa en perill</i>	11
<i>La recuperació del cabal ecològic del riu Gaià</i>	12
Residus: <i>La gestió de residus a Catalunya</i>	13-14
Amics de la Platja Llarga:	
<i>Mostra fotogràfica sobre la Platja Llarga</i>	14
La recomanació. Butlleta inscripció	15
Breus. El Moniato	16

La Veu del Mussol 16, novembre 2008

Edita: Agrupació per a la Protecció del Medi Ambient
Sant Sebastià 11, TOC despatx 3
Vilanova i la Geltrú
web: <http://www.vvirtual.es/apma>
c/e: apmavng@yahoo.es

Equip de redacció: Elsa Pérez, Hèctor Galvany,
Jaume Marsé, Laura Lamarca, Pau Bernal

Fotos: Redacció i autors articles

Tiratge: 300 exemplars

Impressió digital: Padisgraf

La redacció d'aquest butlletí no comparteix necessàriament l'opinió dels seus col·laboradors.

La insostenibilitat de la planificació territorial

Seguint les reflexions iniciades a portada, la lectura del Pla Territorial Metropolità de Barcelona (PTMB) ens porta a la conclusió que no només consagra l'actual distribució territorial de Catalunya, ignorant la moció a favor de la "Vegueria Pròpia", aprovada el 21 de juny de 2006 pel Parlament de Catalunya, sinó que reproduïx l'actual "planificació" insostenible del territori. El PTMB es basa en unes previsions de creixement demogràfic i d'increment de l'activitat econòmica fictícies i desorbitades, que són la base per justificar unes suposades grans necessitats per urbanitzar i per incrementar la xarxa viària, que interpretem és fruit d'un desig de desenvolupisme neoliberal que no respon a la realitat actual catalana.

Aquest pla que podria servir per a posar fre a la tendenciosa inèrcia urbanitzadora i per assentar les bases d'una veritable protecció del medi natural, fa justament el contrari.

El concepte de *sistema d'espais oberts* que aporta el PTMB no respon a cap criteri ecològic ni de protecció dels espais naturals. Aquest concepte no és present en cap precepte del seu marc legal. No es troba en la Llei 23/1983 de política territorial, ni en la pròpia llei d'urbanisme i tampoc el trobem a la memòria del Pla Territorial General de Catalunya. Per altra banda el PTMB és contradictori amb la legislació urbanística vigent. El concepte d'espais oberts vol substituir al de Sòl No Urbanitzable, de clara i inequívoca vocació protectora del medi natural enfront als processos d'urbanització, i dóna llum verda als processos urbanitzadors.

El PTMB dóna una nova qualificació a més de 18.000 ha de sòl: la d'*espais de protecció preventiva del mosaic agroforestal*, en la que no hi ha cap protecció assegurada i on s'obriran expectatives urbanitzadores que generaran d'immediat actuacions edificatòries que impediran els usos tradicionals agroforestals que ostenten. En aquest aspecte la paraula "preventiva" esdevé un contrasentit ja que més aviat són uns espais d'indefinició, d'incertesa i proclius a la intervenció especulativa urbanística. No són de protecció natural però tampoc

ho deixen de ser del tot. Es tracta d'un estratègic "no però si" per evitar el compromís de la preservació.

És curiós que el PTMB alerta d'alguns punts on es fa difícil l'existència d'un corredor biològic, però no hi posa remei. La seva normativa és poc ferma i massa flexible ja que atorga als planejaments municipals la possibilitat de canviar els criteris de protecció. El PTMB podria, fins i tot, revertir determinats espais classificats com a urbanitzables i protegir-los com a espais d'interès natural i ambiental, però no ho fa.

Difícilment aquest pla servirà per donar resposta als grans reptes actuals: frenar la macrocefàlia de Barcelona, aturar el creixement urbanístic a la costa, instaurar una mobilitat sostenible, conservar els espais agraris i preservar la biodiversitat del nostre patrimoni natural.

I el que ens fa més por des de la nostra petitesa és que el PTMB es pugui aprovar des d'una aparença de correcció democràtica on les veus dels qui alerten dels perills que comportaria la possibilitat de la seva aplicació siguin obviades o desqualificades. El Pla Territorial Metropolità de Barcelona comporta la dependència d'un territori massa ampli com per que no sigui opinat i corregit pels seus habitants. Correm el perill de trobar-nos un futur territorial hipotecat per un pla d'impossible irreversibilitat. La impotència està servida.

Comissió Territori de l'APMA

El nou pont sobre el riu Foix

A Cubelles existeix, encara, un petit espai, catalogat dins de Xarxa Natura 2000, on hi viu una nombrosa varietat d'espècies vegetals i animals. Està considerat **un dels espais naturals més remarcables de la costa meridional catalana**. En aquest petit espai, entre la via de la RENFE i el mar (unes 4 hectàrees) hi podem trobar, des d'una variada presència de vegetació de ribera, d'aigua dolça o salobre, (prats i jonqueres halòfiles mediterrànies) com el *Juncus acutus* o les gespes de gram d'aigua, fins retalls de tamarigar; dins de la fauna present a aquest lloc podem remarcar des de petits mamífers, fins a la fauna marina; però la fauna més destacada de la desembocadura del riu Foix son les aus, les que hi viuen tot l'any com els ànecs collverd i altres anàtides, o com el pit-roig, o la puput, i les migratòries, com els corbs marins o les polles d'aigua; també hi podem observar amfibis, o rèptils.

Ara que ja estem situats en aquest retall de natura ubicat a la desembocadura del riu Foix, vosaltres hi construiríeu un pont al bell mig d'aquest espai? ... Doncs això és el que pretén l'ajuntament de Cubelles! I no perquè no existeix-hi cap altra alternativa, sinó perquè alguns polítics s'han entestat en que s'ha de fer allà, sense explicar el perquè d'una decisió que afecta i malmet irreversiblement l'espai protegit pel PEIN i que per tant incorre en agressions greus contra el medi. El procés per la presa de decisió, d'on s'ha de construir aquest pont, ha sofert un total canvi de posicionament de les diverses formacions polítiques locals. Aquests canvis de parer han desembocat

en enfrontaments personals, entre partidaris de construir el pont **on fos, però ja!** i altres que demanem que la construcció d'aquest pont **no malmeti el poc espai natural que hi queda**. Personalment no crec coherent, mediambientalment parlant ni molt menys econòmicament, que es digui que es farà un pla de recuperació de la desembocadura de no sé quants milers d'euros, un cop s'hagi malmès. I entenc que fora un acte flagrant d'irresponsabilitat. El panorama que tenim a hores d'ara, és que, per una banda, l'ACA ha autoritzat la construcció d'aquest pont, tot i que els pilars s'edifiquen formigonant la llera del riu i per tant destruint el medi i, que, per l'altra, existeix un Contenciós Administratiu presentat per Ecologistes en Acció de Catalunya, admès a tràmit, en contra d'aquesta decisió.

Enfront, del que ecològicament considerem que és un desastre, els més optimistes esperem encara estar a temps de que els polítics del govern municipal de Cubelles, i els tècnics i polítics del Departament de Medi Ambient de la Generalitat, rectifiquin i respectin que aquest espai és un patrimoni natural i paisatgístic del municipi de Cubelles, que forma part del: **Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN)** i que si es malmet construint el pont al mig de la desembocadura no es podrà recuperar mai més.

L'alternativa presentada per l'Associació Fauna de Cubelles, que planteja com a mal menor construir el pont en el lloc on actualment ja existeix un pas encimentat dins de la llera del riu, cosa que, no perjudicaria més aquest espai, està avalada per un enginyer de camins, en un informe sobre les possibilitats tècniques d'execució, però l'ajuntament de Cubelles no ha volgut fer-ne cap cas tot i que entenem que, en exercici de la seva responsabilitat municipal, hauria d'aportar un estudi de viabilitat tècnica. Una vegada més està en joc la salvaguarda d'un tros del patrimoni natural del litoral català amenaçat per interessos particularistes.

Desembocadura del riu Foix

Xavier Pla

Pols a la pols

Les expectatives van de mal a pitjor. Encara tenim alts índexs de contaminació per partícules en suspensió, i no disposem de cap solució als riscos per a la salut que suposa viure respirant partícules PM10 durant ja fa molt de temps sobretot els ciutadans del Tacó. El 17 de setembre la ciutat sencera quedà empastifada per una tona de pols

a conseqüència d'una greu fuga de la cimentera CEMEX (antiga Griffi). I, casualment o no, els dos casos coneguts d'ingressos al Sant Camil els dies següents a la fuga no donen precisament tranquil·litat. Avui ens toca ser pessimistes. Segons l'OMS, els efectes de la pols a la salut de les persones són:

Efectes Relacionats amb exposicions curtes:

Reaccions inflamatòries de pulmons
Síntomes respiratoris
Efectes adversos en el sistema cardiovascular
Increment de l'ús de medicaments
Increment d'admissions hospitalàries
Increment de mortalitat

Efectes Relacionats amb exposicions llargues:

Increment de símptomes de baixa respiració
Reducció de la funció pulmonar en nens
Increment d'obstrucció pulmonar crònica
Reducció de la funció pulmonar en adults
Reducció de l'expectativa de vida principalment deguda a mortalitat cardiopulmonar i probablement de càncer de pulmó

Cal esmentar la publicació recent d'un informe de l'*Institut Jaume Almera de Ciències de la Terra* pertanyent al *Consejo Superior de Investigaciones Científicas* (CSIC) el qual amb conclusions científiques alerta de elevats índexs de metalls pesants i sulfats de sofre, contaminació per la combustió de carbó de coke i senyala directament la fabricació de ciment com a causant a Vilanova i la Geltrú de :

- 1) el problema de la pols identificada
- 2) la superació del límits legals de partícules en suspensió 261 dies l'any.

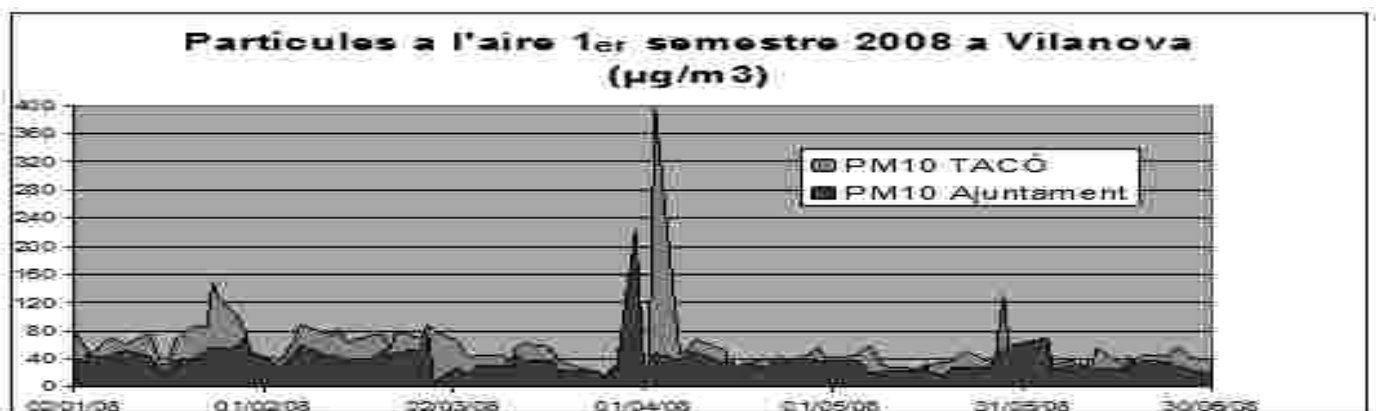
Com a vilanovins ja no ens podem seguir creient ni empresaris que demanen disculpes, ni polítics que no ens donen solucions, i responsables que no sancionen. La fàbrica CEMEX està incomplint els terminis concedits per la llicència ambiental amb la finalitat de reduir la contaminació, el Departament de Medi Ambient de la Generalitat anuncia que estudia sancionar, amb el vist i plau

del nostre ajuntament que adopta actituds compungides mentre, fins ara, tenim el mateix nivell de toxicitat.

La senyora Maria Comellas (Directora General de Qualitat Ambiental de la Generalitat) s'omple la boca sobre l'èxit de les restriccions de velocitat a les rodalies de Barcelona, però amaga el cap quan se li demanen responsabilitat i valentia política per a solucionar el greu problema de la pols de ciment a Vilanova.

Sabent que el valor límit diari per a la protecció de la salut per a les partícules en suspensió PM10 acceptat per la llei és de 50 µg/m³, amb un màxim de 35 superacions a l'any, les dades publicades per la Generalitat en mig any 2008 ja arriben a l'equivalent de 87 dies de superació d'aquest màxim i tenim un episodi de superació 8 vegades el permès, sense comptar l'accident del que no tenim encara dades precises.

Partícules a l'aire 1er semestre 2008 a Vilanova

El nucli antic a l'espera de l'aprovació del Pla de Millora Urbana

La Llei de Barris és per al nucli antic de la ciutat una oportunitat històrica i tal com es recull en el projecte es fa ressò d'una demanda de les entitats de l'àrea i de tot el municipi. Val la pena recordar la forta oposició que va generar a la societat vilanovina la política urbanística dels anys 2003 al 2005, que va comportar la substitució per sistema de molts edificis antics. Des de la nostra associació vàrem organitzar una campanya per posar fre a aquesta situació i promoure la conservació del patrimoni històric de la ciutat. A aquesta campanya s'hi van adherir les associacions de veïns de Mar, la Geltrú, Molí de Vent, Casernes, Centre Vila, Tacó i l'Aragai i també, el Foment, l'Institut d'Estudis Penedesencs, la Talaia i l'APMA, la Facultat de Belles Arts, la secció sindical de CCOO a l'Ajuntament, la Comissió de Medi Ambient de l'Escola d'Enginyeria de Vilanova i la Geltrú i la Federació de Clubs Unesco.

La moratòria d'enderrocs del 2005 a l'àrea de la Vilanova Vella i també a punts del Barri de Mar, han demostrat un abans i un després pel que fa al posicionament de l'Ajuntament en aquesta matèria. Davant d'aquest canvi d'orientació la nostra associació va prendre el compromís de participar en el Consell Assessor del Nucli Antic en el que hi participen altres representants d'entitats, professionals, tècnics i polítics. En aquest espai de treball, que està suposant un encert per part de la Regidoria de Projectes, Paisatge i Habitatge, hem pogut assabentar-nos que el que està passant a l'àrea de la Vilanova Vella no és precisament fàcil, ja que en aquesta zona coincideixen amb delimitacions diferents, per una banda el Projecte d'intervenció del Nucli Antic (PINA), és a dir, les actuacions derivades de la subvenció de la Llei de Barris i el Pla de Millora Urbana (PMU), que té com a principal objectiu posar en valor el nucli històric de la ciutat i mantenir i recuperar la seva funció residencial. Com a participants en aquesta comissió hem pogut comprovar que el PMU es presenta com un excel·lent eina que d'aprovar-se ben segur comportarà millores molt significatives per la Vilanova Vella. Cal destacar, que aquest Pla regula l'índex de densitat dels edificis, les condicions d'enderroc i substitució dels mateixos, les façanes i l'establiment d'una carta de colors i regula també els aspectes de l'edificació que puguin afectar el paisatge urbà, fent especial èmfasi en el patrimoni. Aquest punt per a nosaltres és extremadament important ja que des de fa anys que demanem a l'Ajuntament que actuï amb mètodes eficients per a protegir el patrimoni històric de la ciutat. El fet d'aprovar-se pot suposar que qualsevol petició d'enderroc, si abans de la moratòria es podia fer sense problemes quan la casa no estava catalogada, amb l'aprovació del Pla, la petició haurà d'anar

acompanyada del projecte constructiu on es demostrí que el que es vol fer té una qualitat superior a allò que hi ha fet, des del punt de vista paisatgístic. Aquest Pla doncs, es preveu com un instrument normatiu per a fomentar la rehabilitació en comptes de la substitució. En matèria de mobilitat dóna prioritat al vianant amb restricció del trànsit, preveient, entre d'altres mesures, la creació de diversos itineraris per a vianants i ciclistes a l'interior del nucli i la limitació del trànsit rodat. Per tal que els conductors puguin deixar els seus cotxes fora de l'àmbit, el Pla, preveu tres nous aparcaments dissuasoris (a més dels que ja existeixen a la Plaça de les Casernes i a la Plaça de la Peixateria). Un d'ells estaria situat a l'actual aparcament de l'Hospital i podria ser soterrat.

Però, mentre estem a l'espera de l'aprovació definitiva del PMU, més d'una vintena d'actuacions de rehabilitació de façana corresponents a la primera convocatòria de la Llei de Barris s'han executat, en la nostra opinió, sense ordre ni concert. Malauradament la major part dels treballs de rehabilitació realitzats usen les mateixes tècniques per a l'obra nova que per a façanes de més d'un segle. Es trist veure com determinades empreses constructores fan malbé façanes d'edificis de tapial, revestint-les amb la tècnica del monocapa i precioses cantoneres amb carreus queden destrossades per la pràctica del "junquillo", un perfil de plàstic que està empastifant el paisatge urbà del Nucli Antic i l'Eixample.

I també mentre estem a l'espera hem tingut coneixement que el Pla d'Acció Comunitària s'ubicarà en un local de lloguer de la plaça de les Casernes. Desconeixem els motius que han portat l'Ajuntament a decidir-se per aquest local que no és públic i no pertany a cap entitat. Nosaltres demanem que els diners que s'hagin de destinar a l'adequació d'espais, serveixin per rehabilitar espais d'entitats de l'àrea com l'Orfeó o d'altres, o per recuperar equipaments singulars i necessaris pel barri com la Casa Mir, actualment seu de l'UGT.

Desitgem que el PMU no sigui un altre document que, pels uns i pels altres, s'acabi guardant en un calaix amb tots els estudis, propostes de normativa i demés, que en els darrers anys s'han anat guardant i que omplen calaixos de l'Ajuntament. Des de la nostra Associació, ara per ara, mantindrem el compromís de continuar col·laborant, des de la línia del diàleg i amb esperit constructiu, per tal de contribuir a la defensa dels valors histórico-patrimonials de la ciutat. En aquest sentit, ens mantindrem atents fins a l'aprovació definitiva del Pla (a finals del 2008) que ha de condicionar tots els projectes que entrin en la segona convocatòria de subvencions.

Associació Unesco Garraf

Lliure mercat i transgènics

L'ésser humà ja ha demostrat que pot realitzar quasi tot el que es proposa. Cal veure però, si això sempre li convé. **Ciència i tecnologia s'han de combinar amb saviesa i espiritualitat, no podem deixar en mans dels especuladors sense escrúpols la vida de tots els éssers humans.**

L'acte de menjar, un fet vital que fem "alguns" tres cops al dia, ha estat vist com un gran negoci per determinades multinacionals, les quals han convertit el menjar en una mercaderia. ELS TRANSGÈNICS són l'última novetat tecnològica a arribar i no s'hauria de frivoltzar ni donar per fet que són una solució, s'han d'avaluar i demostrar honestament les seves conseqüències.

Després de 10 anys, sembla que són un problema afegit a la qüestió de fam al món, la salut i el medi ambient.

Si ho deixem en mans del mercat, aquest ja ha demostrat que no té cap moral ni escrúpol (contaminació per mercuri, oli de colza, vaques boges, llet infantil adulterada, hormona del creixement, agent taronja, PCC's, centrals nuclears... actualment els transgènics).

El mercat només pensa en ell

mateix i en la manera com pot augmentar el seu capital passant per damunt de l'equitat, l'ètica, la moral, la salut o el medi ambient.

L'aliment no és un negoci com ho poden ser els cotxes o els ordinadors, és humanitat. Milers i milers d'éssers humans estan morint a mans de l'agronegoci: de fam i de set, explotats, assassinats, suïcidats perquè no poden pagar els deutes en què els han posat les llavors transgèniques.

La vida és sagrada, nosaltres som sagrats, l'aliment és sagrat. No ens podem continuar comportant com a bàrbar amb els aliments, fa segles que ens diem civilitzats, oi? En 10 anys de transgènics ja hem pogut veure cap a on va tot això: fins ara totes les varietats transgèniques han estat o haurien d'haver estat prohibides per les conseqüències sobre la salut, la fauna i la flora, i el medi ambient, així com per la fortíssima contaminació química transgènica que provoquen en les altres varietats. Sabem que la coexistència de l'agricultura ecològica i la tradicional amb la transgènica és inviable degut a la contaminació que es produeix a través de la

pol·lització; contaminació irreversible i perdurable. Els transgènics en línies generals tampoc és cert que produeixin més. El que fan és augmentar les resistències de les herbes i els insectes que pretenen combatre, així com emmalaltir les persones i el seu entorn. Contaminen i provoquen la desertització de la terra fent-la improductiva (desenes de milers d'hectàrees a tot món).

Amb els transgènics les llavors estan programades per a néixer una sola vegada de tal manera que no es puguin reproduir, creant dependència als agricultors i de passada a tota la societat. És una tècnica que depèn per tot del petroli: fertilitzants

i tractaments químics i grans maquinàries que treballen en els monocultius intensius. Ens imaginem què pot passar si falla la producció del petroli?

Els transgènics ja han demostrat que no són cap solució, només són un negoci imposat per les multinacionals. De forma amagada ens els han posat al plat. Se'ns treu el dret a saber i a poder escollir el que mengem. Si ho volem conèixer, ens amaguen la informació obviant la llei d'etiquetatge de

2004 perquè no puguem triar, i manipulant els estudis, que tots, absolutament tots, alerten que això no anirà bé.

Us heu preguntat per què han augmentat tant els problemes de salut en els últims anys? les al·lèrgies, l'obesitat, la diabetis, els cel·líacs, els avortaments espontanis... En part pel tipus de vida que portem i l'aire que respirem i possiblement pel menjar produït amb adobs tractaments químics, refinat, adulterat amb colorants i conservants, afegits químics o d'altres.

Potser caldrà que algú ho controli a temps, que no ens passi el mateix que ha passat amb la banca i el sector immobiliari, temes menors en aquest cas. Cal exigir als nostres polítics que s'impliquin en la salut de tota la humanitat i del planeta, no es poden permetre les incoherències, no es pot donar suport a l'agricultura ecològica i permetre els cultius transgènics, això no és un joc i tonto l'últim. O estem tots venuts i alguns comprats?

Pep Padrós i Montserrat Esquerda
Plataforma Som lo que Sembrem

Entrevista a Juanjo Iraegui

Per Elsa Pérez

Coordinador de l'àrea d'energia a l'empresa vilanovina ENT

El preu del barril de petroli, en l'inici del final del recurs, ha assolit preus històrics. Quina tendència creus que seguiran els mercats energètics del futur?

La teoria del *peak-oil* prediu que s'arribarà a un punt, quan s'hagin extret el 50% de les reserves mundials, en el què la capacitat d'explotació assolible per la tecnologia no podrà subministrar a tota la demanda. Alguns estudis apunten que ens estem aproximant a aquest moment d'una manera molt ràpida si tenim en compte que les economies emergents, com la xinesa i la Índia, estan demandant més recursos energètics. En aquest punt, es produirà un ajustament que es caracteritzarà per uns elevats preus de l'energia i un alentiment del creixement econòmic, el qual afectarà als països més dependents del petroli i amb economies menys diversificades. Ara bé, jo no parlo de decreixement, perquè el nostre sistema econòmic segueix basat en el creixement, per la qual cosa únicament tindrem un període de creixement negatiu.

I quant al futur de l'energia nuclear?

Actualment arriben senyals, o informacions, en sentits oposats, per una banda l'Estat es partidari de no construir noves centrals nuclears, decantant l'estratègia cap a les energies renovables, i d'altra banda el "lobby" pro nuclear pretén crear un estat d'opinió favorable a aquesta tecnologia. Les veus que hi estan a favor tenen pocs arguments de pes. De fet, en països occidentals en els que no hi ha moratòria nuclear no es construeixen noves centrals perquè no són viables econòmicament. És per aquest motiu que pretenen presentar la seva opció, com si es tractés d'una qüestió d'interès públic, la qual cosa en un mercat liberalitzat justificaria que l'administració pública hi intervingués. Aquesta contribució pública, a base de subvencions o altres fórmules, faria que els promotors reduïssin els seus riscos econòmics i podessin fer negoci. En els darrers temps ja estem veient la més que probable socialització de pèrdues en el sistema financer, i ara la indústria nuclear pretén socialitzar els seus beneficis, en sentit contrari és clar.

Quines capacitats de subministrament tenen els parcs fotovoltaics? Servirien per suplir els requeriments energètics d'una ciutat com Vilanova?

L'energia fotovoltaica pot contribuir a reduir les emissions de CO₂ i a augmentar l'aprofitament d'energies renovables del consum d'energia elèctrica

d'una ciutat. Tot i així, aquesta energia no és suficient per poder garantir el 100% del subministrament, ja que es requereix d'una gran quantitat de superfície captadora de la radiació solar. Fent un càlcul senzill i ràpid, tenim que 10m² donen 1kWp, que serien 1.250 kWh a l'any. Si una casa consumeix, posem pel cas 10.000 kWh a l'any, necessites 80m² per habitatge! Si suposem 3 persones de mitjana per habitatge, necessitem 26m² per persona. Vilanova té pel cap baix 60.000 habitants, que suposarien 1.560.000 m² (156 ha o camps de futbol).

És per aquest motiu, entre d'altres, que per combatre el problema del subministrament dels futurs augments de la demanda energètica ens hem de centrar en l'estalvi i l'eficiència. De fet, el plantejament és el mateix que es fa amb altres problemàtiques ambientals, com la de gestió de residus i de l'aigua. Aquesta reducció del consum energètic és possible utilitzant tecnologies eficients i adoptant unes bones pràctiques en l'ús de l'energia. Segons un estudi, si el consum elèctric mitjà d'una llar a Catalunya és al voltant de 7.000 kWh, es podrien arribar als 2.000 kWh amb l'ús de tecnologies més eficients. Així doncs, tenim un llarg recorregut per assolir aquests nivells d'eficiència que passaria per aplicar millors aïllaments tèrmics als edificis, ús de calderes més eficients, enllumenat de baix consum, etc.

Podrien les energies renovables suplir l'energia que demandem?

L'estudi de Green Peace 2050 100% renovables planteja escenaris possibles des del punt de vista tecnològic, però menys assumibles des del punt de vista econòmic. La recessió econòmica que estem vivint fa que ara la planificació energètica sigui cabdal per afrontar els escenaris que apunten cap a un augment dels preus, per la qual cosa la inversió en l'estalvi i l'eficiència és la millor estratègia que podem adoptar per fer front a aquesta situació.

En que consisteix un PEM (Pla energètic municipal)?

Sobre una àrea d'estudi acotada, com un municipi, amb una problemàtica determinada (com l'energètica), es fa primer una diagnosi o una anàlisi de la situació actual i tendències que seguirà el municipi en diferents escenaris futurs, per establir uns objectius de millora i les possibles actuacions, que depenen de les limitacions tecnològiques i econòmiques. La diagnosi és una eina clau per detectar l'estat actual (a mode de fotografia) i determinar accions polítiques concretes. Barcelona té una PEM força exemplar. És prioritari entre d'altres coses, conèixer quelcom tan bàsic com l'energia que consumim, i quelcom tant important com portar a terme polítiques i accions des de l'àmbit local per potenciar les polítiques adoptades a nivell supralocal (Generalitat i Estat).

Al 2005 vàreu publicar, conjuntament amb la Fundació Pi i Sunyer i la Diputació de Barcelona, la "Gestió local de l'energia". A qui va dirigit i què hi trobarem?

És una guia per als Ajuntaments que vulguin seguir una metodologia per abordar la gestió energètica des de l'àmbit local. Ajuda a l'elaboració d'un PEM en totes les seves fases, des de la part inicial de la diagnosi, l'avaluació de consums dels diferents sectors del municipi, etc., les accions i els instruments de gestió existents (com les empreses locals de serveis energètics), fins a la identificació d'accions concretes per a la millora de l'estat energètic del municipi.

A banda de les publicacions i els estudis de viabilitat de projectes fotovoltaics que heu realitzat en diferents municipis de Catalunya, quins altres projectes desenvolupa actualment Ent el camp energètic?

Estem elaborant projectes relacionats, sobre tot, amb àmbit local, des de col·laboracions en Programes d'Acció per l'Energia Sostenible, fins a donar suport per a la gestió energètica. La idea és treballar sobre els instruments dels què disposa l'administració local per impulsar polítiques de millora i assolir els objectius finals.

Com creus que s'estan enfocant les polítiques energètiques a Espanya i a Catalunya a mig termini? S'està gestionant correctament?

Quant a l'energia fotovoltaica els objectius dels plans energètics s'han complert, i de fet, s'han creat unes condicions favorables que han afavorit un tipus d'instal·lacions, fins a esdevenir un bon negoci, on s'hi han invertit grans capitals. En el cas de l'energia eòlica també s'estan complint els pronòstics i, fins

i tot, s'han ampliat. Malauradament aquest és l'escenari d'Espanya, mentre que a Catalunya es porta un cert retard.

Queda molt de camí en l'aplicació de mesures efectives en estalvi i eficiència, que com he dit abans, és la part més important. Això es tradueix, per exemple, en un incompliment dels compromisos del protocol de Kioto per part d'Espanya. Aquestes mesures, que ajudarien en la reducció de la dependència energètica i de les emissions, poden ser diferents segons l'àmbit competencial. Per exemple, un ajuntament no pot intervenir en el transport de mercaderies, però sí en la planificació urbanística per elaborar models de ciutats compactes de menys consum energètic.

Com veus la situació energètica a Vilanova i la Geltrú?

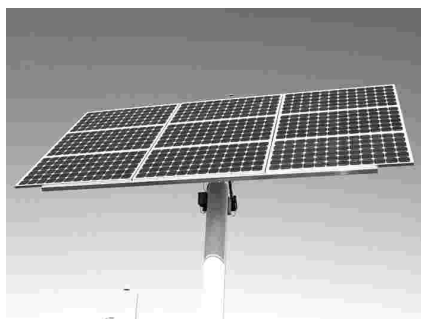
Recentment s'ha creat l'Agència Local d'Energia que té com a objectiu desenvolupar accions concretes per a la millora energètica al municipi. Tot i que amb l'Agència Vilanova es dota d'un instrument de gestió que no tenen altres ajuntaments similars, també és cert que portem molts anys d'endarreriment. En la meua opinió per causa d'una certa lentitud en el desenvolupament d'accions rellevants.

Si fem un balanç entre les accions positives i les negatives, és a dir les que no s'han realitzat, veurem que les negatives tenen un major pes. Aquesta situació, si bé no és massa satisfactòria si que és encoratjadora perquè significa que hi ha molta feina per endavant. Pel que fa a les actuacions positives, considero molt important la pacificació del trànsit

al centre de la ciutat, la qual cosa també ha contribuït a reduir els sorolls i la contaminació atmosfèrica. Però la llista pel que fa a accions pendents és, molt llarga, com per exemple:

- a) Millorar la mobilitat alternativa, per exemple ampliant la xarxa de carrils bicicleta.
- b) Millorar la planificació urbanística, per exemple evitant el creixement d'un urbanisme difús.
- c) Augmentar l'aprofitament d'energies renovables, com la fotovoltaica.

Com veieu moltes d'aquestes actuacions fa anys que s'arrosseguen i se n'ha sentit parlar. Esperem que algun dia les veiem realitzades. Penso que en l'actual context de crisi econòmica i energètica caldria fer un esforç per desenvolupar-les ja que el que estarem fent, no és res més que preparar-nos per una futura situació que podria esdevenir pitjor si no es fessin aquestes actuacions.

El bosc de La Marquesa en perill

El **Bosc de la Marquesa i Punta de la Mora** és l'espai més emblemàtic del litoral del Camp de Tarragona, i és alhora el símbol del triomf de la mobilització ciutadana tarragonina i del moviment ecologista envers la preservació dels espais naturals meridionals. La seva conservació com a Espai d'Interés Natural, ha esdevingut, un referent i ha motivat l'efecte dominó cap als espais més propers: la desembocadura del riu Gaià, els Muntanyans i Salats de Torredembarra, el Gorg de Creixell, la Platja Llarga tarragonina, i l'anella agroforestal de Tarragona.

Pel que fa referència a la gestió mediambiental de l'espai, cal reconèixer el mèrit d'haver aconseguit un projecte LIFE i haver endegat una interessant tasca pedagògica i de descoberta per als ciutadans. Però en canvi, el que no s'ha dut a terme ha estat la gestió forestal de l'Espai. Si a més a més, s'afegeix la complexa relació de competències que hi ha entre les diferents administracions públiques sobre l'EIN, i la imminent creació de l'Anella verda agroforestal tarragonina, fa que s'hagi de crear un ens supramunicipal que configuri el Pla de Gestió del Bosc de la Marquesa.

Un Pla que no pot anar deslligat del projecte de gestió de l'Anella verda agroforestal tarragonina, i que no hauria de permetre que projectes com **el Camí de Ronda i el Passeig de la Platja Llarga de Tarragona, redactat per la Secretaria de Costes de l'Estat**, es puguin tirar endavant, ja que suposarien una ferida mortal i irreversible per a l'EIN. El Bosc de la Marquesa ja disposa d'una xarxa de camins perimetrals, transversals i longitudinals, de terra d'arena, i no té cap necessitat d'eixamplar el camins existents. Cal evitar una major pressió antròpica sobre l'EIN, i s'ha de regular la seva mobilitat. S'han d'obviar les neteges del sotabosc i s'han de realitzar

d'una manera molt acurada les esclarissades del bosc, per tal de preservar un dels **millors savinars litorals (Juniperus phoenicea lycia)** que es conserven a Catalunya i un sotabosc molt divers i ric amb espècies com **el llentiscle, l'arçot, l'aladern, l'arítjol, l'ullastre, el margalló, el lligabosc, el càdec, el garric, l'esparreguera boscana, el bruc d'hivern, l'estepa blanca, el romaní,...**, que serveix d'aixopluc per la fauna. Cal aturar l'extracció d'argila groga dels penya-segats de la platja de la Cala Fonda ("Waikiki") que provoca una gran erosió, regular l'accés motoritzat a la zona tal com s'ha fet aquest estiu, recuperar els marges de pedra seca, instal·lar el Centre d'Interpretació de la natura al Mas Grimau i millorar la senyalització de l'espai.

En definitiva, la supervivència del Bosc de la Marquesa està en perill, i només depèn d'un Pla de Gestió que reguli els seus usos, que tingui un pressupost real, i que senzillament el protegeixi d'amenaques absurdes i irracionals. És necessari que s'incorpori veloçment **al futur Parc Natural de les Terres del Gaià**.

Lluís Estamariu i Lola Paniagua

Plataforma Salvem la Platja Llarga de Tarragona, cala Fonda (Waikiki) i Roca Plana

La recuperació del cabal ecològic del riu Gaià

En dos Plens passats de l'Ajuntament de la Nou de Gaià, el grup municipal d'ERC-EPLN, a instàncies de la ciutadania de la Nou de Gaià, presentà un Prec a favor de la recuperació del cabal ecològic del riu Gaià. En el prec es demana a l'empresa Repsol que accepti la Resolució de la màxima representació de Catalunya, que és el Parlament, que insta a posar fi al segrest de l'aigua a l'embassament del Catllar, i a la implantació al país de la Nova Cultura de l'aigua. La resposta de l'equip de Govern respecte a la recuperació del cabal ecològic és favorable, però no es vol avançar a les deliberacions que determini la Taula d'Alcaldes del Baix Gaià. Finalment el vot del Consistori és negatiu i es reitera de nou l'escassa sensibilitat mediambiental de l'actual Ajuntament, sobreposant un cop més l'interès del partit per sobre l'interès nacional de recuperació de la qualitat i la quantitat d'aigua dels rius catalans.

Els anteriors Governos de la Generalitat no han sabut o no han sigut capaços d'abordar d'una manera resolutiva el problema del cabal ecològic o de manteniment del riu Gaià. Ara i després de la creació del Consell de Conca del riu Gaià impulsat per l'Agència Catalana de l'Aigua, i de deu anys de pressió imprescindible del moviment ciutadà de la Plataforma Salvem el Gaià, al treball del Consell Comarcal del Tarragonès i la Taula d'Alcaldes del Baix Gaià, s'ha començat a albirar una solució. La solució consisteix en bescanviar part o tota la concessió d'aigua que disposa l'empresa Repsol a l'embassament del Catllar per l'aigua de procés

osmotitzada de la futura planta de tractament Terciari de les aigües residuals procedents dels municipis de Tarragona, Vila-seca, Salou i Reus, que té previst arribar a produir uns 18 hm³/any.

La Nova Cultura de l'aigua pivota bàsicament en un model fortament contraposat al que durant 23 anys de l'anterior color polític va ésser vigent, és a dir, en la reutilització de l'aigua residual depurada. El cost de potabilització d'aquesta aigua és menor i a més a més és sostenible, i d'això en depèn el futur. Deixar d'abocar l'aigua residual depurada al mar sense cap tipus d'ús és una autèntica aberració, més si el cicle de la sequera actual no té cap previsió que finalitzi, sinó que ha esdevingut estructural. Dissenyar una xarxa de reg d'aigua residual depurada pel procés de Terciari i desinfectada, independent de la d'aigua potable, és ja una realitat que estan aplicant un bon nombre d'Ajuntaments. Recuperar i descontaminar els aqüífers malmesos pels abusos del passat, incorpora més recursos hídrics al sistema. Si a aquestes iniciatives s'hi sumen l'estalvi de consum d'aigua, la millora dels rendiments de les xarxes d'abastament d'aigua potable i la dessalinització, les operacions transvassistes queden relegades a aquells manuals d'Hidràulica que s'estudien com a rareses i disbarats, ja sigui entre conques hidràuliques properes com entre conques llunyanes. És un requisit de la nova Directiva Marc de l'aigua d'àmbit europeu; l'autosuficiència hidràulica de cada conca. La informació de la gestió hidràulica del poble de la Nou de Gaià per part de l'actual Equip de Govern

és minsca. Per ratificar les declaracions del Consistori que determinen que no hi ha problema d'abastament d'aigua potable al municipi seria necessari conèixer quantitativa i qualitativament les reserves i l'evolució al llarg del temps de l'aigua del pou existent, així com el consum actual de la vila periodificat al llarg de l'any, quina és la incorporació de cabals del nou pou i si la seva ubicació escollida en la zona escolar de les Codinetes és la més adient. L'emplaçament del futur pou no ha de venir condicionat pel fet d'ésser un espai de titularitat municipal (dins de l'escola municipal), sinó pel fet d'emmagatzemar la màxima quantitat d'aigua.

La Gralla de la Nou del Gaià (agost 08)

La gestió de residus a Catalunya

Notes legislatives

El passat mes de juliol el Parlament de Catalunya va aprovar la Llei 9/2008, de 10 de juliol, de modificació de la Llei 6/1993 reguladora de residus; i la Llei 8/2008, del 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànon sobre la disposició del rebuig dels residus, modificació de la Llei 16/2003, del 13 de juny de finançament de les infraestructures de tractament de residus i del cànon sobre la deposició de residus. Abans però de comentar el contingut de la llei farem un breu diagnòstic de la situació actual de la gestió de residus a Catalunya.

- En els darrers 10 anys els residus municipals han augmentat un 47% (per càpita un 27%) i els envasos el 65%
- A l'any 2006 només s'han reciclat un 24% dels residus municipals, quan l'objectiu del PROGREMIC (Programa de gestió dels residus municipals de Catalunya) era del 48%.
- Per al mateix any, l'objectiu establert per a la recuperació de la matèria orgànica era d'un 55% quan només es va arribar a un 12%. I per als envasos l'objectiu era reciclar un 25% i només es va arribar a un 10%.
- L'antiga llei no preveia prou instruments reguladors, ni econòmics (cànon insuficient, no contemplava un cànon per a la incineració ni per als residus industrials, manca de fiscalitat ecològica per als materials d'un sol ús, no obligació de la recollida de la matèria orgànica pels municipis de menys de 5.000 habitants, etc.)
- Per sobre de tot, l'antiga llei no preveia mecanismes per fer complir als municipis els objectius establerts.

La novetat és que per primera vegada es garanteix per llei la recollida selectiva de tots els residus als municipis catalans, independentment del seu nombre d'habitants. I estableix un termini d'un any per presentar la planificació de la recollida selectiva de la matèria orgànica per a tots aquells

ajuntaments que encara no la duguin a terme.

S'estableixen noves figures tributàries (cànon), que sempre retornen als municipis i que no han de suposar un increment de la taxa d'escombraries. Els cànon aniran destinats al foment de la recollida selectiva de residus. En especial cal destacar la creació del cànon d'incineració, de 5 €/tona, que encara que és baix és l'únic existent a tot el territori espanyol. Un altre cànon de nova creació és el de residus de la construcció destinats a dipòsit controlat, de 3 €/tona, i que en l'anterior llei no va ser inclòs. L'entrada en vigor d'aquests cànon és per l'any 2009. També crea dos cànon específics en el supòsit que, al cap d'un any de l'entrada en vigor de la modificació de la Llei 6/1993, els municipis no recullin separatament la matèria orgànica, malgrat disposar de plantes concretes de tractament. En aquest cas s'aplicaran 15 €/tona per a incineració de residus municipals i 20 €/tona per a residus municipals destinats a dipòsit controlat. L'entrada en vigor d'aquests cànon és per l'any 2010.

Malgrat aquests avenços, les modificacions d'aquestes lleis són insuficients i limitades per incidir en els municipis per a aconseguir uns bons resultats de reducció i recuperació de residus, per obtenir una bona qualitat de separació i per reduir el tractament finalista.

La nova llei dona un termini d'un any per a que tots els municipis, independentment del nombre d'habitants, presentin un projecte de planificació de la FORM (Fracció Orgànica procedent de la recollida selectiva dels Residus Municipals) per a la recuperació dels residus. Davant dels incompliments dels programes per part dels ens locals només preveu denegar ajuts, subvencions, subrogar la competència de la gestió de residus i en la Llei 8/2008 preveu un cànon incrementat pels municipis que no facin la recollida selectiva de la FORM però és una sanció del tot insuficient i que tindrà un caràcter poc dissuasori per als municipis que no han començat la recollida selectiva després de més de 10 anys de desplegament de l'antiga llei.

← Per altra banda, aquesta llei 'legalitza' la ingerència en l'autonomia municipal i en les competències de la normativa urbanística i vulnera els drets democràtics per decidir tant als ens locals com a la ciutadania, del que es vol en el territori i no fomenta el consens sinó la imposició del model de gestió de residus de l'Administració de la Generalitat (article 6ter punts 3 i 4 i article 13 punts 2 i 3). La llei suprimeix el procediment municipal d'atorgar o no la llicència urbanística, i a més, l'Administració de la Generalitat podrà declarar les instal·lacions d'utilitat pública i d'interès social. Així es legalitza la possibilitat d'imposar instal·lacions que tractin residus d'altres territoris. D'aquesta manera suprimeix el principi de responsabilització i no es té en compte els principis de proximitat ni de suficiència. El Pla territorial sectorial d'infraestructures de tractament de residus determinarà les seves ubicacions sense descartar per llei la seva ubicació en espais naturals o protegits.

Quant a la prevenció, dir que s'ha perdut una oportunitat única per a marcar objectius concrets que fomentin la reducció de residus mitjançant accions de sensibilització destinades a la ciutadania, als ens locals i a les empreses però també instruments fiscals i incentius econòmics encaminats a fomentar la reducció de residus. Per altra banda, continua incloent la incineració de residus sense tenir en compte els greus perjudicis mediambientals que provoquen les incineradores ni prioritant la recuperació del material.

Les modificacions recollides en aquesta llei són per tant insuficients per a garantir la reducció de residus, obtenir una bona qualitat en la separació de les deixalles orgàniques i reduir el tractament finalista.

Fonts:
 Plataforma Cívica per la Reducció de Residus
 Centre d'Ecologia i Projectes Alternatius (CEPA)
 Federació d'Ecologistes de Catalunya (EdC)
www.arc-cat.net

Amics de la Platja Llarga

Mostra fotogràfica sobre la Platja Llarga

Amics de Platja Llarga de VNG ha anat treballant sempre en una doble vessant, atenent per una banda la tasca de treball pur i dur per la preservació de l'espai amb accions com l'inventari botànic, o les reunions de la comissió de seguiment amb l'ajuntament, i per altra banda fent difusió del valor de l'espai i portant-hi els ciutadans amb accions simbòliques com ara un concurs de dibuix o la neteja anual de la platja al novembre. En aquest darrer sentit, i amb la intenció que sigui itinerant, el mes de setembre passat es va fer una mostra de fotografies al Toc a partir del material que els propis amics i col·laboradors han anat recollint al llarg dels darrers 4 anys.

La mostra planteja en una primera part el recull històric del procés de preservació de l'espai natural; una segona amb l'identificació dels diferents espais i comunitats que configuren la zona preservada; una tercera amb exemples de la pressió antròpica; una quarta

amb precioses imatges fetes in situ de la flora i la fauna; i una darrera part de recull de les activitats realitzades pels Amics de Platja Llarga.

Durant els dies de la mostra al TOC, membres del col·lectiu d'Amics de Platja Llarga van atendre als ciutadans que la van visitar, i es van recollir de forma unànime mostres de suport a la tasca feta

en favor de la preservació i en molts casos es va expressar la sorpresa que l'espai sigui tant ric tant en flora com en fauna.

Desitgem que el constant alentiment del procés per concretar el pla d'actuació per renaturalitzar aquest espai, no acabi suposant la pèrdua de l'alt valor paisatgístic i ambiental que fa tangible la mostra fotogràfica.

La mostra tornarà a ser visible els dies 24-11 al 18-12 al Cria, carrer Bonaire, 1 i del 7 al 23 de gener al Centre Cívic de Mar, passeig Marítim, 73.

Ramón Carbonell

Energies renovables

Grup GEA, Triodos Banc i Ecologistes en Acció van inaugurar l'11-9-2008 la planta solar Villa II a la vila de Don Fabrique a Toledo. Sembla estrany que una entitat bancària, un grup ecologista i una empresa decideixen engegar plegats un projecte. Doncs és així, i esperem que el fenomen es multipliqui. Es tracta d'un parc solar de 600 kW que ocuparà 21.700m². En el projecte hi han participat vint propietaris diferents amb una inversió de mes de quatre milions d'euros. La planta Villa II conté un total de 3.258 panells solars FV repartits en 24 instal·lacions fixes independents de diverses potències, des de cinc fins a cent kWn. Segons les estimacions prèvies, gràcies a l'electricitat neta que produirà la planta, s'evitarà l'emissió de més de 600 tones de CO₂ a la atmosfera. Villa II es la segoa horta solar de la localitat toledana, el 2007 es va posar en marxa el projecte Villa I, d'un megavat de potència desenvolupat sota el mateix concepte de multipropietat, que genera prop de 1.450.000 kWh a l'any.

Font: Revista Energias Renovables. Més info: www.geasl.com

Tancament de la central nuclear de Garoña

La premsa del 16-9-2008 recollia la notícia que el govern basc, presidit pel lehendakari Juan José Ibarretxe, havia aprovat un acord en Consell De Govern pel que es sol·licita a l'Executiu central que no renovi la llicència de funcionament de la central nuclear de Santa Maria de Garoña i procedeixi al seu tancament i desmantellament. Consideren que actualment hi ha alternatives per a la generació d'electricitat, amb molt menys cost monetari, social i ambiental. I sobre tot perquè cal evitar els riscos constants que una instal·lació obsoleta com la de Garoña produeix sobre la salut humana i els ecosistemes, i més si es te en compte el seu llarg historial d'incidències durant els de 36 anys de la seva posta en marxa. També recorden que el Govern Espanyol, a la passada legislatura i ratificat en l'actual, es va comprometre a impulsar el tancament de les centrals nuclears ubicades a l'Estat, especialment les més antigues i amb falles importants en la seguretat.

Li agafarà un atac d'enveja al govern tripartit i demanarà el tancament d'Ascó i Vandellòs? No en dona traces, així que ens caldrà continuar insistint.

El moniato

Aquest cop hem decidit atorgar **DOS MONIATOS, DOS**. Perquè? Doncs us ho expliquem: Som a la tardor, temps de moniatos, i amb l'abundància ens sentim generosos, no volem ser garrepes, sobretot donada la constància sense precedents que mostra el premiat per ser mereixedor per segona vegada el mateix any, en un malbaratament d'insistència fora del que és normal, no sabem si per viciosa prepotència dels que manen o per bondadosa innocència dels humils (que atrevida és la ignorància), ha gosat continuar publicitant que seguirà aplicant l'ús (amb els nostres quartos) de **la moderna**

Contra el Cementiri Nuclear a Catalunya

El passat 30 d'octubre la Coordinadora Anticementiri Nuclear de Catalunya (CANC) va entrar al registre de la Generalitat una carta dirigida a l'Honorable Conseller Antoni Castells, on se li demana que rectifiqui les seves declaracions al Parlament en relació a deixar la porta oberta al cementiri de residus radioactius si hi ha consens territorial.

La CANC considera aquestes declaracions impròpies d'un conseller, que està obligat a vetllar pel compliment de les resolucions del Parlament que l'11 de març de 2008 va aprovar la resolució 150/VIII; BOP núm. 229 de 17-03-2008, per la qual es rebutja la instal·lació d'un cementiri de residus radioactius al nostre país.

La CANC recorda al conseller: que 55 ajuntaments de les Terres de l'Ebre i el Camp de Tarragona (el 66% de la seva població, dels quals 9 pertanyen a les àrees nuclears (PENTA) d'Ascó i de Vandellòs i que representen el 79% del total de la població d'aquestes àrees), han aprovat mocions oficials contra la instal·lació d'un cementiri nuclear; el mateix que han fet 7 dels 10 consells comarcals de les Terres de l'Ebre i el Camp de Tarragona (Baix Ebre, Montsià, Ribera d'Ebre, Terra Alta, Priorat, Baix Camp, i Alt Camp) .

Tota la informació a: Blog de la CANC
<http://blogcanc.blogspot.com/>

Agenda

Calendari de reunions de l'APMA 2008

Dia: Dilluns. Hora: 2/4 de 8 del vespre
Lloc: TOC, Sant Sebastia, 11, sala de reunions
Dies: 9-6, 14-7, 8-9, 13-10, 10-11, 1-12

catifa voladora: la gespa artificiaaal! a tort i a dret i allà on li roti, que per alguna cosa pot prendre decisions sense consulta prèvia. Ha anunciat públicament que ara toca posar gespa artificial a la Ronda Ibèrica un traçat d'algun quilometret de longitud que gaudirà del privilegi. Doncs sí, per primera vegada a la història de La Veu del Mussol **atorguem dos moniatos al Sr. Juan Luis Ruiz** regidor de via pública del nostre ajuntament. I ara que no se li acudeixi contractar cap empresa perquè passi l'aspiradora, que el que deiem al butlletí 15 era broma.

